

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra DET GAMLE APOTHEK (1885)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 133. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751831685136/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

— Ja—a, sagde han. Naar han bare reddede saa mange Sjæle . . . Naa, det maa man jo haabe. Hvad, Randlev?

— Ja — bevares! Nogle redder han vel.

— Tror De?

— Ja—a—a . . .

— Naa, ja, ja. Og den gamle Præst gned sig paa Armen og pustede en Sky fra Pibespidsen ud gennem Munden.

— Der løber han, sagde Randlev med urokkelig Alvor og pegede ud over Haven paa Marken. Gennem Hegnets bladløse Buske, Popler og Hyldetræer saas den aabne Mark tydelig. Ad en Sti bevægede Brinckmann sig næsten løbende.

— Hvor? sagde Pastor Sørensen, idet han løftede sig fra Sædet ved at støtte sig haardt mod sin Lænestols Arme. Randlev ilede ham til Hjælp og stivede ham end yderligere af. Ja, der løber han, saamænd! Gud maa vide, hvor han nu vil hen.

— Han vil til Grædsted Fattighus, Hr. Pastor!

— Hvad vil han der?

— Jo, Per Persens Kone ligger for Døden.

— Af Delirium?

— Ja, Hr. Pastor. Nu er hun to og halvfjerds, og det er fjerde Gang, hun har det. Nu tror jeg ikke, hun kommer sig mere. Pastor Brinckmann har været to Gange hos hende.

— Ja, men hun er vel gal?

— Bindegal, Hr. Pastor! Hun kan ikke sige et fornuftigt Ord. Men lige godt læser Pastor Brinckmann baade op af Bibelen og synger Salmer for hende sammen med Manden.

Per Persen? Han er jo lige saa fortrukken som Kællingen, De drak jo op alt, hvad de ejede og havde, og ligger nu, som de har redet. Synger Per Persen Salmer?

— Ja, det siger da Gærtlerrikke, der bor i Stuen ved Siden af. Per er jo over fjorten Aar yngre end Konen. Han tog hende jo for Husets Skyld, men hun lærte ham saa godt at drikke til Pægls med sig, at . . .

— Hm! Nu erindrer jeg det; nu erindrer jeg det, Randlev. M . . on, mo . . n, mon Per Persen synger godt? Maaske naaar han faar lidt Smørelse i Halsen, Randlev?

— Jeg tænkte netop paa det, Hr. Pastoren sagde nu. Det er jo nydeligt af Pastor Brinckmann, at hver Gang han har besøgt Per Persens Kone, lægger han en Femogtyveøre paa hendes Dyne til Havresuppe og saadant noget. Men, se, den